

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000178/2018
ORIGEN: 1100403/2012 - 00
NIG: 5300542120150001466

PARTS:

Apel·lant : **Sr. AIA**
Procurador : Sra. PMM
Advocat : Sra. CVA

Apel·lant : **Srs. ECT,**
MPC,
DCP i
ACP i
T. SL
Procurador : Sra. CFL
Advocat : Sr. IPM

SENTÈNCIA 001-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**
Magistrats: **Sr. Vincent ANIÈRE**
Sr. Carles CRUZ MORATONES

Andorra la Vella, el 16 de gener de 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1100403/2012**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Carles CRUZ MORATONES**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 12.01.18 el Tribunal de Batlles va dictar Sentència i va decidir :

“Primer.- Desestimar la demanda interposada pels Srs. MPC, DCP, ACP i la societat T., SL contra el Sr. AIA.

Segon.- Estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. ECT contra el Sr. AIA condemnant aquest darrer a ingressar al compte bancari del negoci destinat a bar restaurant, R., l'import de 334.731,74.- €, que cal augmentar dels interessos legals comptadors des de la fermesa de la present Resolució i fins el seu total pagament.

Tercer.- I sense fer especial pronunciament en costes processals, havent cada part d'assumir les seves pròpies i per meitats les comunes.”

Segon.- Contra l'esmentada resolució formulen recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. AIA i la representació processal dels Srs. ECT, MPC, DCP així com de la societat T. SL.

En data 11.6.18 la representació processal dels Srs. ECT, MPC, D. i ACP així com de la societat T. SL va formular les corresponents conclusions, en virtut dels arguments exposats demana que es revoqui parcialment la sentència dictada en data 12.1.18 pel Tribunal de Batlles, estimant substancialment la demanda formulada en el marc de les presents actuacions i contenint els següents pronunciaments :

a) Determinant que la demanda s'ha d'estimar per l'import indicat *“de 334.731,74 €, que cal augmentar dels interessos legals comptadors des de la fermesa de la present resolució i fins el seu total pagament”*, amb relació als Srs. ECT i MPC, així com també la societat T. SL, havent-se d'establir la corresponent condemna en benefici, de forma solidària, de cadascuna dels mateixos.

b) Condemnant al Sr. AIA a satisfer les costes judicials generades per la tramitació de les presents actuacions en les seves dues instàncies, quedant-hi inclosos els honoraris de l'advocat, la procuradora i els pèrits judicials intervinents a instància d'aquesta part.

Seguidament, la representació processal del Sr. AIA presenta el seu escrit de conclusions en data 3.7.18, en virtut dels arguments que hi exposa demana que es dicti sentència revocant i condemnant a la part adversa a satisfer les costes judicials ocasionades en primera i segona instància.

Altrament, interessa la pràctica en aquesta alçada de les proves VII TESTIFICAL PER RATIFICACIÓ i VIII i IX ALTRA DOCUMENTAL

Tercer.- En data 3.9.18 la representació processal dels Srs. ECT, MPC, D. i ACP així com de la societat T. SL formulà el corresponent escrit de contesta a les conclusions reiterant les peticions formulades en el seu escrit de conclusions

La representació processal del Sr. AIA en data 18.9.18 presentà el seu escrit de contesta a les conclusions demanant la desestimació del recurs de l'adversa i insistint en els arguments exposats en el seu escrit de conclusions i sol·licitant la condemna en costes judicials de primera i segona instància a l'adversa, incloent els honoraris d'advocat, procurador i pèrits judicials.

Quart.- En data 3.9.19, aquesta Sala va dictar Aute decidint el següent :
“No donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes per la representació processal del Sr. AIA mitjançant el seu escrit de conclusions presentat en tràmit d'apel·lació.”

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En el present procediment, la part agent reclama front la part defenent Sr. AIA en demanda en la que sosté una petició de condemna per incompliment de contracte de societat civil particular, més interessos i costes.

La sentència d'instància estima la demanda únicament respecte a l'agent Sr. ECT, però no respecte la seva esposa, els seus fills i la societat familiar. No fa imposició de les costes.

Contra tal decisió s'alcen les dues parts.

Segon.- RECURS DE LA PART AGENT.

Dos són els motius del recurs de la part agent. El primer dels quals impugna la desestimació de la demanda respecte a la seva esposa MPC, els seus dos fills D. i ACP i de la societat familiar (T. SL). Considera la part recurrent que aquests altres agents també eren socis del Sr. A. Però el que s'ha pogut acreditar mitjançant la prova testifical és que els socis eren el Sr. CT i el Sr. AIA exclusivament, doncs en cap moment es va parlar de la resta de la família. Altra cosa diferent és que el finançament necessari per a la posada en funcionament (bar i restaurant) del R. i la seva posterior explotació l'obtingués el Sr. C. de la seva família, però això és una relació interna entre ells que no pot afectar a l'altre soci Sr. AIA.

Els contractes (inclosos els verbals, com el del cas present) vinculen les parts, que els han atorgat, en drets i obligacions i sense que es puguin fer extensius a tercers que no han participat en l'acord societari, llevat d'alguna excepció que no és el cas. En conseqüència, les relacions que tingui el Sr. C. amb les persones que l'han ajudat al finançament (la seva

família) és una qüestió aliena al present procediment.

Aquest motiu no pot prosperar.

Tercer.- L'altre motiu de la part agent consisteix en impugnar la no imposició de les costes a la part defenent. Estima la part recurrent que la demanda ha estat substancialment estimada i per això ja és criteri pacífic en la nostra jurisprudència que les costes han d'imposar-se a la part defenent.

Efectivament aquest és un criteri ja pacífic i reiterat i cal veure si és d'aplicació al cas present.

La qüestió essencial en aquest procediment i que condicionava la reclamació de quantitat conseqüent era la de si va existir un contracte verbal de societat entre el Sr. CT i el Sr. IA. De la prova practicada i que més endavant reiterarem, la conclusió és que la part agent ha demostrat l'existència del dit contracte verbal respecte el condicionament, posada en funcionament i posterior explotació per meitats entre els dos socis del R. Per tant, hem de valorar que la qüestió més important de la litis ha estat estimada, malgrat els reiterats esforços de la part defenent en negar-ho. Però a més, si ens fixem en la suma màxima demanada en conclusions (366.975,67€), un cop practicada tota la prova, i la suma finalment fixada per la sentència 334.731,74€ resulta una estimació molt substancial pel que fa la quantitat (superior al 91%) per la qual cosa el motiu ha de prosperar i imposar el pagament de les costes de la instància causades exclusivament al Sr. CT. No ho pot ser respecte als altres agents perquè la seva demanda ha estat desestimada.

Quart.- RECURS DE LA PART DEFENENT SR. AIA

1) Valoració de la prova i la inadmissió de part de la proposada. En aquest motiu es centra la part recurrent en discrepar de la valoració de la prova testifical que fa el Tribunal d'instància dels dos testimonis (el professional independent que li duia la comptabilitat i l'arquitecte director del projecte i de les obres). Òbviament la seva valoració i consideracions no coincideixen en la valoració del Tribunal que està sotmès a la sana crítica i que arriba a la conclusió (sense necessitat de la gravació també aportada per la part agent un moment processalment inadequat per a mantenir la igualtat d'armes en el procés) que efectivament varen ser testimonis directes de que hi havia una voluntat conjunta entre els dos senyors de posar en marxa el R. i amb repartiment de costos, així com, de

l'explotació posterior amb repartiment del compte de resultats. Hem de dir que compartim plenament els raonaments de la sentència d'instància sobre la credibilitat i raó de ciència dels dos testimonis atès el paper rellevant que varen tenir tant pel que fa a la realització del projecte arquitectònic de condicionament i la posterior execució, com del finançament necessari per pagar els costos.

No està de més recordar que ja va tenir la Sala ocasió de fer l'abordatge de la qüestió en el rotlle 454/15 en el que va dir el següent:

“V.- Com a primer motiu del seu recurs la representació processal del Sr. AIA argumenta que ell sols ha participat en la gestió de les obres del bar-restaurant que exploten els defenents a través de la societat “C. S.L.” de la què és representant i que s’ha de tenir per nul·la la gravació i la transcripció de la conversa mantinguda entre la seva mandant i el Sr. C., ja que es va prendre de manera il·legal sense consentiment d’un dels assistents, però aquest motiu no es pot estimar.

Amb independència de la possibilitat de que la gravació de la conversa en la què van participar el Sr. C. i el Sr. AIA pogués atemptar a la intimitat del recurrent i amb independència també del fet que podria haver estat manipulada per la persona que la va fer, cal tenir en compte que l’existència del pacte que aquesta conversa reproduïx s’ha acreditat a través de les manifestacions dels Srs. VBP, arquitecte que va dirigir l’obra, que afirma conèixer aquest acord des de l’inici de la seva intervenció per explicacions verbals tant del Sr. C. com del Sr. AIA (foli 521 en relació al 374) i igualment a través del testimoni del Sr. JLM, que com a professional lliberal independent i mitjançant el seu negoci efectuava tasques de comptabilitat pel Sr. C., que manifesta igualment que coneixia el tracte al què van arribar les parts en el sentit que el Sr. AIA explotaria a mitges el negoci “R.” i es faria càrrec de la meitat de les despeses que comportés la seva habilitació i posada en funcionament, perquè així ho havien manifestat els dos de viva veu en les reunions en les què va participar el declarant i en curs de les quals va lliurar al Sr. AIA un resum del compte d’explotació del bar-restaurant esmentat (foli 524 en relació al 372), lliurament que no hagués tingut cap sentit si el Sr. AIA no estigués interessat en assumir la seva gestió.

VI.- Argumenta igualment el recurrent que totes les seves implicacions en la remodelació del bar-restaurant de “F.” es van produir com a representant de la societat “C. S.L.” i mai en interès propi, però aquest motiu tampoc es pot estimar, per un cantó, perquè amb la seva actuació va generar una confusió davant de tercers entre la seva persona i la societat a la què representava i de la què era president, soci fundador i majoritari junt amb un germà seu (folis 182 i 183) i, per un altre, perquè el pacte que hem considerat acreditat entre ell i el Sr. C. comportava que s’interessés personalment en la rehabilitació del negoci, ja que, si aquest pacte no hagués existit, no tindria gaire sentit que, pel sol fet de mantenir una bona relació entre les parts, el Sr. AIA preparés la llista de convidats a la inauguració del local, aprofités el software d’un altre negoci seu per el del bar-restaurant, encarregués el projecte constructiu a l’arquitecte per la

seva rehabilitació i sol·licités que se li entregués el compte d'exploració del negoci, raons totes elles que porten a desestimar igualment aquest recurs."

De la prova practicada en el present procediment no hi ha cap motiu per no reiterar el que ja hem transcrit. Resta perfectament acreditat el pacte verbal de societat particular entre els Srs. CT i IA i només entre ells de manera personal, sense que sigui admissible que ara el Sr. AIA digui que actuava com a legal representant de la societat C., SL (de la qual és president i soci majoritari de 950 participacions de les 1.000 en que es troba dividit el capital social) i no a títol personal. Aquesta distinció no la va deixar clara quan es va comprometre (que si ho hagués fet de manera escrita hauria pogut aclarir) i no es pot aprofitar d'una confusió creada per ell davant l'altra part.

També es queixa de la no admissió de les proves documentals proposades. Per començar amb la declaració davant Notari d'un extreballador del R. hem de dir que una declaració de testimoni ha de ser sotmesa a la immediació judicial i de les parts perquè pugui ser sotmès a contradicció, llevat que constin circumstàncies extraordinàries acreditades que justifiquin la seva no presència. Res d'això ha esdevingut en el present cas. Per tant el seu valor probatori és nul.

Pel que fa les altres dues documentals considerades innecessàries pel Tribunal d'instància i també en el nostre Aute de 3.9.19 hem de ratificar aquella decisió. En efecte són unes proves referides a fets de l'any 2017, quan la demanda es remunta a l'any 2012, amb la qual cosa resulta totalment irrellevant per a resoldre la litis.

2) Imputació de pagaments atribuïts als altres agents. Resulta també irrellevant que el finançament que la família del Sr. CT hagi de ser individualitzat doncs com ja hem vist abans, la demanda dels altres familiars ha estat desestimada en considerar-se que l'únic soci del Sr. IA el Sr. CT i no cap altre familiar. Per la qual cosa el que resulta rellevant és l'import global dels costos que aquella societat particular ha comportat, perquè la meitat d'ells són els que ha de pagar el Sr. IA. En aquesta societat, cadascun aportava la seva part: el Sr. IA la realització de les obres de condicionament (a través de la seva societat) i el Sr. CT el capital per fer front a la meitat dels costos derivats del negoci que havien convingut. Per això es van donar els requisits legals per constituir de manera verbal una societat civil particular.

Aquest motiu també ha de ser rebutjat i amb ell tot el seu recurs desestimat.

Cinquè.- En resultar desestimat el recurs del Sr. IA procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Sisè.- L'èxit parcial del recurs del Sr. CT i d'altres s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Primer.- ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. ECT i d'altres contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 12 de gener de 2018, que revoquem únicament en el sentit d'imposar les costes causades en la instància en la persona del Sr. CT exclusivament a la part defenent. Mantenim la resta del pronunciament.

Segon.- DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. AIA amb imposició de les costes d'aquesta alçada.

Tercer.- No fem pronunciament de les costes causades en aquesta alçada derivades del recurs del Sr. CT.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-